

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exempla, Divinæ Iræ, Per Opera Poenitentiae, Nobis Leniendæ

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§.3. Serui amor.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52193](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52193)

mundi diuitias cum Christi thesauris, terram cum cælo, turbelas mentis cum serenissima tranquillitate commutauisset. O quam incertæ sunt mortalium cogitationes? Quam fideliter ille monuit? *Tene, quod habes, ut nemo accipiat coronam tuam?* Apoc. 3. 12. Quot, quantique homines iam animo habitant apud Deum; & velut Angelus ille, qui posuit pedem suum dextrum super mare, Apoc. 10. 2. sinistrum autem super terram, dum corpore sunt in procelloso hoc mari, mente in cælo degunt; tamen consilia sua retractant; & coronam suam amittunt: aut certè Numini causam dant, ut eos sinat respicere retro, postquam manum suam jam ad crucis aratrum applicauerunt?

Neque tentator deest, qui semper excubat in exitium nostrum, & consilia coquit, ad pias hominum voluntates euertendas. Siue igitur puella illa indiligentiùs se custodiens, siue malus Genius virtuti eius inuidens, siue aliud quid in causa fuerit, magnam Virgo incidit in tentationem. Erat in eadem familia seruulus quispiam, qui oculos licentiùs in illam mittens cœpit oris in ea atque sermonis gratiam obseruare. Et flammam traxit, quasi qui stipulam igni ad-

III.
SERVI
AMOR.

K 3 mouisset.

mouisset. Cœpit igitur illius amoribus calescere, ardere, consumi. Nullam ille omisit occasionem Virginis aspiciendæ, enimuero etiam, per causam quamcumque, compellendæ. Illi, vbicumque poterat, officia sua deferebat: illi honorem quâ vultu; quâ gestu exhibebat: illi munuscula vel furto aliunde subducta donabat; vt proinde puellæ nimia honoris obseruatio suspecta videretur, & dexterè declinanda. Quid enim ingenua in homine seruo; quid opulenta in pauperculo; quid casta in impuro proco, & Dei sponsa in mancipio amaret? Itaque, quantum amiebatur, tantum ipsa à lenocinante abhorrebat. In seruo autem contrarium eueniebat. Nam quò vidit illam magis refugere, eò ille magis negata cupiebat, incendium in dies augente Orco. In eo sitis vehementiùs accenditur, cui æstuantis potus negatur; ita *spes, quæ differitur, affligit animã*. Indomita bestia est amor, neque se carceribus sinit cohiberi, neque habena rationis refrænari: & vbi humanis destituitur auxilijs; vel Tartareos querit auxiliares.

Prou. 13.
12.

IV.
PACTVM
MAGICVM,

Quamobrem cum hominis & dæmonis mancipium videret, se actum agere, more multo.